

MANNA

V. évf. 7-8. szám

A Budai Baptista Gyülekezet lapja

2009. július-augusztus

Fohászzkodás

*Isten! kít a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke óhajtvá sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.*

*A legmagasb menny s aether Uránjai,
Mellyek körülted rendre keringenek,
A láthatatlan férgek; a te
Bölcs kezeid remekelt csudái.*

*Te hoztad e nagy minden ezer nemét
A semmiségből, a te szemöldököd
Ronthat s teremthet száz világot,
S a nagy idők folyamit kíméri.*

*Téged dicsőít a zenith és nadír.
A szélvészék bús harca, az égi láng
Villáma, harmatcsepp, virágszál
Hirdeti nagy kezed alkotását.*

*Buzgón leomlom színed előtt, Dicső,
Majdan, ha lelkem záraiból kikél,
S hozzád közelb járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri.*

*Addig letörölöm könnyeimet, s megyek
Rendeltetésem pályafutásain,
A jobb s nemesb lelkeknek útján,
Merre erőm s inaim vihetnek,*

*Bizton tekintem mély sírom éjjelét!
Zordon, de oh nem, nem lehet
az gonosz,
Mert a te munkád: ott is elszórt
Csontjaimat kezeid takarják,*

Berzsenyi Dániel
(1810)

Ha nem lenne Isten...

Tavaly októberben ateista kampány indult a londoni buszokon, a következő szöveggel: *Probably there is no God, now stop worrying, enjoy your life!* (Valószínűleg nincs Isten, hagyd abba az aggodást, élvezd az életedet!). Hasonló kezdeményezésbe fogtak idén márciusban a kampánnyal rokonszenvező németek is, akik számos visszautasítás után júniusban megjelentették első üzeneteiket 24 nagyvárosban. Az ateista buszos kampány tavaly novemberben elérte Washington, Spanyolországban januárban, Olaszországban februárban debütált, Kanadában pedig az ottawai városvezetés első tiltása után márciusban lehetett látni az ateista felhívásokat, akár csak Finnország két városában. Ausztráliában az ország legnagyobb közterületi médiatulajdonosa, az APN Outdoor visszautasította a hirdetések megjelentetését.

A Brit Humanista Párt által támogatott brit kampány *Ariane Sherine* vígjátékíró ötlete volt válaszul arra, hogy a *Jesus Said* nevű keresztyén szervezet korábban elhelyezhette plakátjait a londoni buszokon. A vallási szervezet weboldalán azt üzenté: aki hitetlenül él, a pokol tüzében fog elégni, ebben pedig sokan a diszkrimináció egy formáját vélték felfedezni. De ahogy az Isten mellett szóló üzenetek, úgy az ateista akciók is nagy felháborodást váltottak ki, és a hívők több nagyvárosban is ellentüntetést szerveztek.

Bár hazánkban egyelőre semmiféle ateista üzenettel nem találkozhatunk a járókelők, néhány magánszemély úgy vélte, jobb időben visszavágni, és ellenkampányt indított a budapesti buszok és villamosok hirdetőfelületein. A reklámokon a „*Ha nem lenne Isten, akkor kellene aggodnunk!*” felirat szerepel. A szervezők az ellenkampányt Budapest után vidéki városokban, majd külföldön, elsőként Londonban is meg szeretnék valósítani. A fővárosi kampány közel másfél millió forintjába került a szervezőknek, és körülbelül ennyit szánnak a vidéki kampányra is, amelyből reményeik szerint a saját források mellett a felajánlott adományok is kiveszik részüket.

Nézem a reklámot, oké, nem kell aggódnom, élveznem kell az életemet, minden reklám erről szól. Az egészséges, a stresszmentes életről, a wellnessről, a megnyugtató befektetésekről. Az élvezet, a „légy laza” kultúrájáról. Ma mindent élvezni kell, a kólától az időjárásig, az utazásoktól a sportig. Szinte nincs márka, amit ne ezzel adnának el. De hogyan kerül Isten egy üdítőreklámba? Mi köze az élvezet vallásának Istenhez? Talán valami kutatás kimutatta, hogy az istenhit miatt fogy kevesebb kóla vagy cukorka? És a cégek elhatározták, hogy véget vetnek ennek? Vagy nem elég az élvezet vallásának termékekkel való, napi egymilliárd másodperces hirdetése, még külön is mondják, hátha nem értjük?

Ezekre nem tudok válaszolni. Azt viszont tudom, ha a maradék Istent is kiüldöznénk világunkból, az biztosan rosszabb helyé válna. Akkor kezdhetnénk igazán aggódní!

Éppen az értékek élvezettel való helyettesítése juttatta Európát válságba, és hozta az elmagányosodást, a közösségek, családok szétesését. Sok nőtől elvette az anyaság örömét és büszkeségét, csökkentve a gyermekszámot, ami súlyos gondokat okoz. Mértéktelen fogyasztást hirdetett, és ezzel környezeti katasztrófa küszöbére vitte a világot. Ezt Isten nélkül, egyedül érte el az ember, de büszke nem lehet rá.

Ezt a világot kell tovább reklámozni, hogy még többet rombolhassunk vele? Egyáltalán, milyen újdonság van ebben? Társadalmi méretekben már 250–300 éve megkezdtek Isten létének megkérdőjelezését. Aki 2009-ben azt mondja, „Valószínűleg nincs Isten”, az vagy fél kimondani, hogy szerinte nincs, vagy valójában ingadozó hívő. Ők maguk nem biztosak a dolgukban, de másoknak azt ajánlgatják, éljenek úgy, hogy – amennyiben van Isten – kockáztatják lelki üdvüket. Gyáva és erkölcsstelen álláspont.

Nekem úgy tűnik, Isten miatt kevesebb aggodalomra van okunk, mint az emberek miatt. Egyáltalán, kinek kell Isten miatt aggódnia? Az élő hitű keresztyén embe-

reknek semmiképpen sem. A megátalkodott gonoszoknak viszont van miért aggódníuk, egészen addig, míg Isten bűneikre bocsánatot és új életet nem adhat nekik. Az aggodalmat, stresszt és a depressziót éppen a nyugalom, érték és Isten nélküli világunk gerjeszti. Hány öngyilkosság előtt állót, hány nincstelenné váltat, hány elárvult, magányos embert segített meg Isten? Ezt ki fogja elvégezni helyette? Az antidepresszánsok, a drogok, az alkohol vagy a szex?

Ki állítja, hogy szenvedés nélkül van boldogság, hogy a szenvedés nem tesz erősebbé, bölcsebbé, jobbá, sőt boldogabbá? Valaki azt gondolja, a több élvezet jobb világot eredményez? Hogy már csak „az élvezd az életedet” parancsa hiányzott a buszok oldaláról ahhoz, hogy az emberek gondoljainak megoldódjanak?

A Biblia és az általa képviselt értékek állnak szemben az élvezet vallásával. Ezeket kellene végleg lerombolni ahhoz, hogy az emberek aggodalom nélkül vessék bele magukat mindannak a fogyasztásába, ami élvezetet ígér. Isten törvényei arra világítanak rá, hogy az élvezetek öncélú hajszolása megfosztja az embert szabadságától, így az értelmes és boldog élet lehetőségétől.

Vannak, akik szerint nem Isten a megoldás ezekre a gondokra, mert nekünk, felvilágosodott embereknek magunknak kell megtalálni a kiutat. Az emberek nem képesek hit nélkül élni. Ha nem hihetnek Istenben, akkor hisznek az élvezet vallásban, a fitness vallásban, az internet vallásban, a kuruzslókban, a horoszkópban, a fociban stb. Nem Istennek van szüksége ránk, hanem nekünk van szükségünk rá. Neki mindegy, hogy néhány londoni vagy budapesti mit gondol róla. („Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten!” – Zsolt 14,1) Nekünk azonban egyáltalán nem mindegy, hogy Ő mit gondol rólunk. Amennyiben végleg lemondana a világról, ha magára hagyná az emberiséget, akkor kezdhetnénk csak igazán aggódní, mert senki nem védene meg bennünket magunktól...

Kolozs Nagy János

(IMA)HÁZUNK TÁJÁN

Gyermekklub és nagyszabású élelmiszer-osztás

Isten iránti hálával adok számot arról, hogy a június hónap folyamán két alkalommal (június 10. és 29.) tarthattunk élelmiszer-osztást imaházunkban a XI. kerületben élő szociálisan rászoruló családok számára. Az Európai Unió Intervenció Gabonakészletéből származó 11,4 mázsa tartós élelmiszer a Baptista Szeretetszolgálaton keresztül jutott el hozzánk.

Ez a nagy mennyiség 100 db – egyenként 11,4 kg-os – csomag továbbadását tette lehetővé, amely tartalmazott lisztet, cukrot, darát, spagettit, csigatésztát, tartós tejet, instant kakaóport és kekszet. A juttatásban részesült családok nagy részét jól ismerjük a 2000 óta rendszeresen meg-

tartott Gyermekklub-alkalmakról, de a csomagokból részesültek gyülekezetünk nagycsaládos, munkanélküli, kisenyugdíjas tagjai is.

Az akciót a június 7-én, vasárnap délután megtartott Gyermekklub-rendezvényen hirdettük meg. Ez alkalommal mintegy hatvan gyermek jelent meg a szüleivel, nagyszüleivel. A programpontok közül kiemelkedett a Palánta Gyermekmisszió bábcsoportjának előadása, amelyet a kicsinyek nagy érdeklődéssel figyeltek. Most sem maradt el az ajándékosztás és a szeretetvendégség, amely alatt lehetőségünk nyílt a felnőttekkel való beszélgetésre. A kiste-

remben használt, de tiszta ruhák és cipők közül lehetett válogatni.

Köszönet illeti azokat a testvéreket, akik a több mint egy tonnányi élelmiszer idefuvarozásában, szétosztásában, a lakásokra való eljuttatásában és az adminisztrálásban időt és pénzt nem sajnálva részt vettek. Külön köszönet illeti Zsigovics Gézáné Éva és Nagy Jánosné Zsuzsa testvéreket, valamint az ifjúsági bibliakör tagjait – ifj. Ádány Béla, Gulyás Zsombor, Jenei Péter, Nagy Péter és Éva,

Vartapetján Ákos és Zsigovics Virág – az önzetlen szolgálatért.

Hálát adunk a mi Urunknak, hogy gyülekezetünk ezekben a nehéz időkben véghezvihetett egy ilyen jelentős diakóniai-szociális akciót! *Soli Deo gloria!* Egyedül Istené a dicsőség!

Kolozs Nagy János
(a Baptista Szeretetszolgálat munkatársa)

Bibliaköri évváró

Június 14-én, vasárnap ismét egy jó hangulatú bibliaköri záró alkalom zajlott le gyülekezetünkben.

A sort, mint mindig az óvodások csoportja kezdte. Beszámolójukba a testvériséget is bevonták, hiszen az órákon használatos képek alapján fel kellett ismernünk, hogy melyik bibliai történetről van szó. Ezekkel kapcsolatosan mondtak egy-egy aranymondást és egy-egy verset is a gyerekek. Végül énekszóval zárult az ovisok beszámolója.

A kisiskolások csoportja a mágnestáblán illusztrálta, hogy ebben a tanévben miről is tanultak. A teremtés történetén kezdve, igeversek segítségével ismerhettük meg a jó és a rossz jelenlétét a világban, és azt, hogy a bűnbocsánatra csakis Jézus Krisztuson keresztül juthatunk el.

A nagyiskolások szinte már hagyományként, egy a Bibliához vezető jelenet előadásával számoltak be tudásukról. A focizni szerető fiú végül nemcsak társakat talált

egy jó kis meccshez, hanem a többi gyerek révén olyan bibliai igazságok birtokába jutott, ami az ő életét is Istenhez vezetheti.

A beszámolók között a gyerekkórus énekei csendültek fel.

Köszönjük a tanítók ötletes, áldozatos munkáját és a gyerekek szorgalmát, hogy megörvendeztettek minket kedves előadásaikkal. Minden odafigyelő felnőtt okulhatott az elhangzott ígérészetekből, a kísérőszövegekből és az énekekből.

Végül kívánjuk, hogy az az imádság, ami az alkalom végét zárta – ne engedjük, hogy gyerekeink a sátán csapdáiba essenek – mindennapi imádsága legyen minden gyermeket nevelő családnak, és ehhez jó példamutatással tegyük gyerekbaráttá gyülekezetünket!

Á. J.

VELÜNK TÖRTÉNT

Tóalmási női konferencia

Tóalmáson évek óta megrendezik a női konferenciát, így történt ez idén május 16-án, szombaton is. Ebben az évben gyülekezetünkől sajnos csak ketten vettünk részt, Horpácsi Éva testvérem és jómagam.

A téma az igazság volt, és az előadó egy egyedülálló, négy lépést tartalmazó folyamatot ajánlott mindenkinek, amit az Igazság Alapelvnek hívnak, és ami segítségül szolgálhat mindenki életében.

1. Ismerd meg Istent, mint igaz barátot.
2. Nehéz helyzetekre az önuralmad vagy a hited elvesztése nélkül reagálj.
3. Ismerd fel a bensődben lévő hazugságokat, és szabadulj meg tőlük, hogy mélyen átélhesd Isten igazságát.
4. Önfegyelmel fejlesztésével alakítsd az álmaidból fakadó vágyaidat valósággá.

Az előadó Leslie Vernick volt, aki képesítéssel rendelkező amerikai keresztyén tanácsadó. Több, mint 25 éves tapasztalattal a háta mögött tanácsol házaspárokat és családokat. Nemzetközileg elismert szerző és előadó a személyes és lelki növekedés, a házassági kapcsolatok fejlesztése, a konfliktuskezelés, a depresszió, a gyerekbántalmazás és a családon belüli erőszak témakörökben. Jelenleg Pennsylvania államban él férjével és két felnőtt gyermekével.

Néhány gondolat az előadásból, amit azzal kezdett, hogy az a vágya, hogy Krisztus követője legyen. Hangsúlyozta, hogy a legfontosabb az életünkben az Istennel való kapcsolat. Imádkozott az összegyűlteikért. (Kol 2:2-5)

A hitünk által belül átváltozunk, bűnbocsánat által kerülünk be Isten családjába. Istennel való mélyebb kapcsolatunk alapja, hogy beszélgetni kell vele. Imádság, párbe-

széd, várni a választ. Ha sietős vagyok, nem várom meg a választ. Mondjuk el neki, hogy mi van a szívünkben, de ezzel együtt a másikat is meg kell hallgatnunk.

Csendben figyeljünk rá! (Jn 10,27) Hogy tudunk figyelni rá? Milyen Isten hangja? Ha tanulmányozzuk az Igét, akkor megtudjuk, hogy milyen az Ő hangja. Jézuson keresztül megismerjük Istent. (Ézs 49,13-16; Zsid 11,6)

Őt ismerni a legnagyobb jutalom. Isten azt akarja, hogy szeretetből engedelmeskedjünk Neki! Hogyan ismerünk valakit jól? Időre van szükség a jó kapcsolathoz. Isten elrejt magát, ha nincs folyamatos kapcsolatunk Vele.

Aki tudja, hogy szereti Istent, az megváltozik! (Ef 3,16-17) Annyira ismerd meg Istent, amennyire csak lehet. Ha növekszünk, akkor Jézus az első az életünkben. Hogyan lehet szeretetteljesebb kapcsolatunk Istennel? Tanuljuk ezt megélni. (Jak 1,22)

Reggel, amikor tükörbe nézünk bizonyos külső változtatásokra van szükségünk, amiket vagy megteszünk vagy nem. A lelki tükör a Biblia, az igazság tükré. Ez alapján is változtatnunk kell. Az Ő gondolatai legyenek a mi gondolataink, az Ő akarata legyen a mi akaratunk.

A finom ebéd után – amit kedves, fiatal hallgatók készítettek – még sok értékes, hasznos, jó tanáccsal látott el minket Leslie testvérnő, aminek a leírása már túl hosszú lenne.

Az előadó terem 300 fős volt, üres hely nem akadt benne, az egész országból jöttek a testvérnők. Kedves és nagyon áldott alkalom volt. Az Úr a dicsőség!

Kálmánné Erzsike

„Életnek beszédét tartva eléjük...”

A tóalmási Élet Szava Tábor kedvelt találkozási helye a mindenkori keresztyén tinédzsereknek. Tőlünk, budaiaktól is jópáran rendszeresen ott töltenek egy-egy hetet, természetesen táborozóként. ☺

Jómagam most voltam ott először, és úgy gondoltam, rögtön be is segítek a fociedzéseknél önkéntesként. Bejött a számításom, csodálatos egy hetet töltöttem el ott a jó Atya szolgálatában. Az ifjúságból Sonkoly Anna, Zsigovics Virág és unokatestvére, Gajdács Rebeka vett részt az ezen a nyáron negyedik (!) tóalmási táboron, július 12-18-ig.

Rengeteg program volt, nem volt ideje unatkozni a korban 12-19 évig terjedő ifjúságnak. Angol, német, foci-

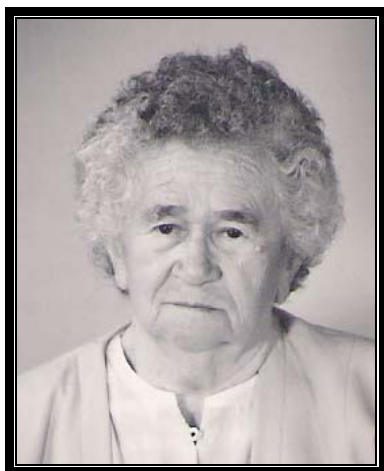
vagy röplabdaoktatás – ezek közül választhatott az, aki ezen a héten tette tiszteletét a táborban.

A legfontosabb dolog, az evangélikáció számomra meglepően profi módon zajlott. Naponta két bibliaóra volt, és már kedden megtérésre hívták a fiatalokat. A héten kétszer is egy hangulatos tábortűz mellett adtak lehetőséget arra, hogy elmondhassák, hogyan tértek meg, Isten milyen változásokat vitt végbe az életükben. Rengetegen tettek bizonyosságot, jó volt hallani a sok megváltozott életről, és ezekért hálát adva dicsérni a mi Urunkat.

Részemről rengeteg hasznos személyes beszélgetésen vagyok túl, edzőként erre is lehetőségem adódott. Azt hiszem, mindenki remekül érezte magát, és biztos vagyok benne, hogy jövőre is ott leszünk! ☺

Bodó Dániel

BÚCSÚZUNK

Gáll Sándorné Uri Julianna
(1917 – 2009)

Talán senkinek nem tűnik fel a nyári szabadságok idején, hogy megint üres lett egy szék gyülekezetünkben. Özv. Gáll Sándorné testvérünket augusztus 5-én kísérik utolsó földi útjára a Farkasréti temetőben.

Testvérnőnk 1917. július 22-én született Kismarján. A 92. születésnapja előtt pár nappal, július 17-én hívta haza az Úr az örökkévalóságba.

Életéről saját szavaival vallott a Manna 2007. évi márciusi számában. Így most pár mondatban idézzük fel életének főbb eseményeit. Juliska néni 1931-ben, 14 éves korában tért meg és merítkezett be. Sok élménnyel gazdagította Urunk, szolgáló élettel áldotta meg. 1938. június 15-én kötötte össze életét Gáll Sándor testvérral, házasságukat két élő gyermekkel áldotta meg Urunk. A Budai Baptista Gyülekezetnek 1951. áprilisa óta, 58 éven keresztül volt hűséges és segítőkész tagja, úgysis,

mint diakónus feleség. Nagy hangsúlyt helyezett a közösség ápolására, a családra, az imádságra, az adakozásra. Többen vagyunk még, akik örömmel és szívesen emlékeznek az otthonukban szervezett szilveszteri alkalmakra, imaórákra. Minden hónapban első volt, hogy a kevés nyugdíjából, amely csak a legfontosabb kiadásokra volt elég, először a tizednyi missziót küldje el a gyülekezet részére.

Az Úr megőrizte a hosszantartó kórházi ápolástól. Az elmúl hónapokban egyre többször volt lakáshoz, ágyhoz kötve, a gyülekezetben is ritkábban láthattuk, de azért otthonában el tudta látni magát. Nem hiányzott az ellátásához szükséges segítség sem, amelyről a család, különösen Magyarországon élő leánya, Harsányiné Ica gondoskodott.

Utolsó napjaiban többször elmondta, hogy jó lenne már az Úrnál lenni, a testének gyengeségei miatt vágyódott az Isten országába. Július 5-én még együtt úrvacsorázhattunk a gyülekezetben, nem gondoltuk, hogy közel van már az elköltözés ideje.

Hazamenetele ugyan váratlan volt mindenki számára, de Ő már felkészítve várta ezt, az Úrral és családjával rendezett kapcsolatban. Trombózis-gyanúval mentő vitte kórházba gyógykezelésre, de erre már nem volt szükség, mert másnap reggel – ahogy erről beteg társai beszámoltak – csöndben hazaköltözött, amit csak a lecsukló feje jelzett.

Példa lehet előttünk hite, hűsége, szolgálata, legyen áldott az Úr neve testvérnőnk életéért!

Gulyás Jenő

Mi mindig búcsúzunk

*Mondom néktek; mi mindig búcsúzunk,
Az éjtől reggel, a nappaltól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fájt és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihültek,
A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,
A kemény rögtől, min megállt a lábunk,*

*Mert nincs napkelte kettő, ugyanaz,
Mert minden csönd más, -
minden könny, - vigasz,
Elfut a perc, az örök Idő várja,
Lelkünk, mint fehér kendő, leng utána,
Sokszor könnyünk se hull, szívének se fáj.
Hidegen hagy az elhagyott táj, -
Hogy eltemettük; róla nem tudunk,
És mégis mondom néktek;
Valamitől mi mindig búcsúzunk,*

Reményik Sándor

TALLÓZÓ

Micsoda nap volt!

(egy álom az elragadtatást követő eseményekről)

Hát micsoda nap volt ez a mai. Úgy értem, az összes eddigi közül ez volt A NAP. Szó szerint a nap. Még egy ilyen nap nem volt az emberiség történetében. De hogy értsétek, szeretnék titeket elvinni az elejéhez.

Úgy indult, mint bármelyik hétköznap. Még a feleségem és a gyerekeim előtt felkeltem. Mert egy szoftver eladásán kellett dolgoznom. Mostanában a vasárnapokat is elhanyagoltam. A srácaim meccsét is kihagytam. Nem vacsoráztam otthon. Tulajdonképpen a projekten kívül semmivel sem foglalkoztam. Tudjátok, azért kell elkészülnöm, mert a főnököm nagyon erőlteti. És azt mondta, ha az Adams szoftvercég ráharap, akkor a partnere lehetek. És ugye szeretnék több pénzt keresni a családomnak is. És most nagyon hajtok, hogy összejöjjen a dolog.

Elkocsizok a munkahelyemre, leparkolok és még fel sem kelt a nap. Az előtérben megint hallok Joe-t. Azt se tudom, mi a vezetékneve. Joe a biztonságiőr.

– Jó reggelt, Matthewson úr! (Ja, egyébként ez a nevem: Daniel James Matthewson.)

– Jó reggelt, szia Joe.

– Hogy van ma reggel, uram?

– Jól, jól.

– Máma jó vóót magához az Úr?

– Igen, igen jó volt hozzám.

És akkor elkezd idézni egy verset: „*Emberi erőt meghaladó kísértés...*”

És ott megnyomtam a gombot, megyek a 28-ik emeletre. Bedilizek ettől a palitól. Egy kicsit valahogy túl jókedvű most nekem. Felérek a szintemre, kinyitom az irodám ajtaját és látom, hogy még mindig ott van a takarítónő. Már legalább ezerszer megmondtam neki, hogy reggelre tisztán akarom látni a helyiséget, mert rengeteg elintézni valóm van, főleg a mai nap. Kettőkor lesz a találkám Wédermannal, és még nem vagyok teljesen kész. Mivel keresztény vagyok, nem mondhatom azt neki, hogy távozzon, kedves akarok lenni. Tehát nem használok szavakat. Nem? Leülök az asztalomhoz, munkához látok, és minden porcikámmal azt jelzem neki, hogy nem akarok beszélni vele. De Ő annál inkább beszélni akar.

– Jó reggelt kívánok, kedves Matthewson úr!

– Üdvözlöm. Kezét csókolom.

Közben a képeket nézegeti az asztalomon.

– Jaaaj, ezek a gyerekek Matthewson úr, olyan szépek.

– Köszönöm.

– És a felesége, hogy is hívják?

– Ő is jól van, köszönöm.

Nemsokára veszi is a lapot és elindul kifelé. És ahogy kiment, hozzátette még.

– Matthewson úr, maga egy jó ember. Tudatom önnel, hogy minden áldott nap imádkozok önért és a gyermekeiért. – És kiment.

Most meg érzem magam rosszul, mert ő imádkozik a gyerekeimért, én meg nem, mert nincs rá időm. De tudjátok, el kell készülnöm az értékesítéssel. Meg aztán egész délelőtt mindenki az irodámat rohamozza és mind a mai miatt. Néhányan elsúrtak egyet s mást, én leordítom a fejüket, mert hát, amikor határidőre dolgozik az ember, ez mindent megold. Délre el is készültem.

Van még két órám. Úgyhogy elmegyek valamit harapni. Szóval vezetek és akkor MEGTÖRTÉNT! Csak úgy. Jézus visszajött.

Régen a bibliaórákból tudtam, hogy Jézus visszajön egy nap. És ez az – egy nap – szöveg azt sugallta, hogy a távoli jövőben. De hirtelen megtörtént abban a pillanatban. Hányadikán is történt nem tudom de mindegy...

Nem tudom Jézus visszajövetelét részletezni. Ez magában egy kerek történet lenne és erre most nincs időnk. De elmondom, mi volt ezután.

Egy hatalmas trónteremben találtam magam, ahol egy nyitott könyvet láttam. A nevem is benne volt, úgyhogy sok millió szenttel együtt elvezettek a Mennyországba. Nehéz leírni. Talán hasonlított a július 4-i felvonulásra. Olyan volt, ja, csak milliószor nagyobb és túlfűtve érelemmel. A szeretet, a béke és az öröm semmihez nem volt hasonlítható. Találkoztam a nemrég elhunyt ismerőseimmel, akik nagyon hiányoztak és megöleltük egymást. És mivel kezdtem elfáradni, leültem egy kőre, hogy kicsit összeszedjem magam. Üldögéltem és azon elmélkedtem, hogy milyen csodálatos ez a nap. De akkor úgy éreztem, hogy valaki van ott. Körbe néztem, nem láttam, de éreztem a jelenlétét.

Szóltam: – Hahó! Van ott valaki?

– Szervusz.

– Mondd, ki vagy mi vagy te?

– Az én nevem Muriel, és egy mennyei teremtmény vagyok, egy angyal.

– Örvendek, te vagy az első angyal, akivel valaha találkoztam.

– Én is örülök, azonban én már régóta ismerlek téged.

– Tényleg?

– Születésed napjától fogva azzal bíztak meg, hogy törődjek veled.

– Értem, szóval te vagy az őrangyalom?

– Ezt a kifejezést idefenn nem használjuk, de nyugodtan hívhatsz így.

Akkor megöleltem és nem tudom, hogy írjam le. Mint egy kontúrnélküli személy, aki fényből van. És nem tudtam megérinteni.

– Ó, Muriel! Úgy örülök neked. Annyi kérdésem van.

– Ki vele!

Muriel megmutatta, mi a dörgés errefele. Például, ha kommunikálunk, nem kell kimondani a szavakat. Tudunk gondolni valamit és hallani egymást. És így beszélgettünk. Hihetetlen volt. Tanított még az időről. A mennyben az idő rugalmas. Ami például öt évbe telik a földön, az a mennyben lemehet egy perc alatt. És nem is vagyunk már benne, az úgynevezett időben. Aztán a látás. Itt úgy használjuk a szemünket, hogy valami, ami 50 kilométerre van, az éppen a szemünk előtt látszik. Ez nagyon jól jön, még majd meglátjátok. Megmutatta, hogy működik a közlekedés, hogy nem kell mindenhol sétálni, hanem csak belé kell kapaszkodnom, és bárhová eljuthatok. Rögtön elvittem magam pár próbakörre. Ssssss... Annyira király volt! És csak repültem. Muriel körbevitt engem. Aztán leültetett és az eljövendő ítéletről kezdett tanítani.

– Mi? Azt hittem ezen már túlestem. Hogy már nem kell ítéletre mennem. Már voltam a könyvnél.

– Neeem, az a Nagy Fehér Trónus ítélete volt. De hamarosan minden keresztényt meg fognak ítélni.

Akkor nagyon megijedtem. Amint meghallottam az ítélet szót, borsózott a hátam, Úgy reszkettem, mint a nyárfalevél. Jaj hogy írjam le ezt a félelmet. Nem úgy féltem, mintha az ellenségemtől tartanék. Nem féltem Jézustól. De az valami olyasmi félelem lehetett, amit gyerekként érzel a rendelőben. Tudom, hogy beteg vagyok, és nagyon fáj a hasam. Aztán a doki megszurkált valamivel és kivette a vakbelemet. És sokkal jobban lettem. Ez egy pillanatnyi fájdalom, de tudom, hogy hosszútávon jó nekem. Mert túlestél a fájós ponton. Szóval valahogy így éreztem a Jézussal való találkozásnál az egész egyház előtt. Reszkettem, de inkább egy szeretetteljes imádat volt. Tudtam, hogy fájni fog de biztos, hogy hosszútávon jobb nem is történhetne velem.

Megkértem Murielt, hogy tanítson még erről.

– Tudni akarom, hogy mi fog történni.

– Tudnod kell, hogy ez nem egy fenyegető ítélet, nem fognak elítélni a bűneid miatt. Azokat Krisztus lemosta. Ez egy jutalomoztó ítélet, mint amikor az olimpia végén a győztesek felállnak a dobogóra. És átveszed a díjat. Jézus dicséretet mond azokért a kincsekért, amelyeket a Királyságába gyűjtögettél.

Még mindig féltem. Azon agyaltam, hogy vajon mi az a kincs, amit ide tettem, és imádkoztam, hogy Jézusnak jobb memóriája legyen. Szóval így csevegtünk Muriellel és akkor a távolban meghallottam egy harsnászót.

– Itt az idő, Krisztus mindenkit a Bémához hív. Kapaszkodj, indulunk.

Szóval kapaszkodtam és szálltunk a levegőben, és sok más testvért is láttam ugyanabba az irányba szállni. A földön is sok hívő sétált egy kör alakú építmény felé. Távrolról elég picinek tűnt. De ahogy közeledtünk, egyre csak nőtt. És észrevettem, hogy egy stadionra hasonlított a legjobban. Repültetek már ilyen sportsarnok felett? Amikor egész közel voltunk, megláttam hogy milyen nagy, úgy értem, gigantikus volt. Nagyobb volt, mint egy város. Akkora területen feküdt, mint egy kisebb ország. Számos kilométer volt az átmérője.

Mire odaértünk a kapuhoz, Muriel így szólt: – Én nem mehetek tovább.

– Ezt meg hogy érted? Te vagy az őrangyalom, mindehová velem jöhetsz.

– Nem, ez egy különleges alkalom a Krisztus menyasszonyának, ide csak a keresztények mehetnek be. Mi felülről figyelünk mindent, és veletek ünneplünk majd. Menj hát és ünnepelj testvéreiddel Krisztusban.

Tehát beléptem és a látványtól elaléltam. Több kilométeren keresztül rengeteg embert láttam. És valahol lent, úgy 10 kilométerre, volt egy emelvény. Tudjátok, az új sasszememmel szinte az orrom előtt volt. Sok milliós ember arcát láttam teljesen közelről és megdöbbenett Jézus Krisztus egyházának a nagysága. Átcsusszantam a tömegen és leültem az egyik székbe. Egyre csak izgultam és az ijedelem és a félelem egyre csak növekedett. A szeretet és a csodálat forrásként áradt szét bennem.

Éreztem, hogy ült mellettem valaki. Oldalra néztem, és lám egy férfi ült ott. Kezet ráztunk. És bemutatkozott:

– Az én nevem Angura Nagasaka. Mikorról és honnan jött? – kérdezte.

Ezt még nem kérdezte tőlem senki. Azt kérdezték már, hogy honnan jössz, de hogy mikorról. És akkor rájöttem, hogy az egész történelem egyháza itt ül velem. Mind a 2000 évből.

– Mikorról és honnan jöttem, a földön voltam, amikor Jézus visszajött.

– Ó, micsoda áldás!

– Mikorról és honnan? – kérdeztem én is.

– Én Japánból vagyok itt, abból a korból, amit ti a XVII-XVIII. századnak hívtok.

– Á, tényleg? Nem tudtam, hogy akkor már voltak ott keresztények.

– Pedig voltak ám! Azok a hajók, amelyek Európából kereskedőket hoztak misszionáriusokat is hoztak, és ők elmondták nekünk a Jézusról szóló örömhírt. Hogy az Isten Fiának a vére folyt és bárki, aki egyedül rá bízta magát, megmenekül, és örökélete lehet az Atyával. És nagyon sokan hittünk, közöttük én is. Arcra borultam a kereszt előtt, átadtam az életem Krisztusnak. Sőt sokan a mesterek közül is így cselekedtek és megtértek.

De az én mesterem egyike volt azoknak, akik nem. És gyűlölte a hívőket. Üldözte őket és sokunkat megöletett.

– Téged is? – kérdeztem.

– Igen. Az út szélén feszítettek keresztre emberek hosszú sorával egyetemben, akik Jézusban hittek. Én épp egy szamuráj mellett voltam, aki egy napja még emberek fejét vágta le de rábízta magát az Úrra és más ember lett. És úgy szenvedtünk pont, ahogy a Megváltónk halt meg.

És ahogy mindezt hallgattam, a fejemet lógattam, ő meg: – Mi van veled?

– Én soha nem szenvedtem így!

– Nem baj, Isten dönti el, hogy ki szenved és ki nem. Ha arra hív el, hogy szenvedj, szenvedj a kegyelmében, ha nem, Istennek hála.

Nem szégyent éreztem, csak elkeseredtem, mintha kihagytam volna valamit. Ő szenvedhetett, és sokkal jobban megismerhette Jézust. Mennyit is számít a nézőpont. A földön sose tekintettem így a szenvedésre.

Míg beszélgettünk, egy angyal kiáltott. Odament az emelvény elé és egy bottal ötször a földre vert. Mi felálltunk, ő pedig ezt mondta: – Üdvözljétek az Isten Fiát, a Királyok Királyát és az Urak Urát. Jézus Krisztust, a Messiást, az Isten Bárányát!

És akkor maga Jézus jött elő. Az a dicsőség, ami Őt övezte! Ilyet még sosem láttam. Tisztán emlékszem, úgy láttam őt, mintha az orrom előtt állna. Mindannyian térdre estünk és a megmentőnk arcába néztünk. És akkor megszólalt Jézus: – Gyermekeim, Isten hozott benneteket. Oly régóta várok erre a napra, hogy kiadjam a dicséretemet és a jutalmakat. Micsoda ünneplésben fogunk részt venni! Most pedig üdvözljétek az Atyát, Aki figyelemmel kíséri az ítéletnapot.

És akkor Jézus mögött, hogy mondjam, az Atyaisten jelent meg. Most már értem, miért volt János olyan körülményes, amikor Róla beszélt. Mert ezt emberi nyelven elmondani lehetetlen. Azért megpróbálom. Az emelvény másik oldalán jött egy olyan, mint egy kocka. És a sarkain egy-egy szárnyas teremtmény volt. Gondolom, ezek lehettek a Kerubok, meg a Szeráfok, az angyalok, amikről a Biblia ír. És ők kísérték Isten jelenlétét az arénába. És ez a kocka csak úgy káprázott a színektől. Olyan színektől, amiket még életemben nem láttam. Nem voltak a földi színskála között. És a kockában mozgó részecskék voltak. És azokban a mozgó részecskében még több mozgó részecske volt. És teljesen felkavarta az érzéseimet. Rájöttem, hogy Isten jelenlétét láttam. Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de én mindig azt hittem, hogy az Atya egy olyan öregemberfajta és én meg ott ülnek az ölében. És megfogom a szakállát. Mindig olyan emberien gondolkoztam róla. De visszaemlékezve a Bibliaórákra, eszembe jutott. Hogy az Atya nem emberi formában létezik, hanem Lélek és mindenütt jelenvaló. Ő mindenhol van. És azt is megértettem, hogy amit akkor láttam, mégsem volt az Atya egész teljessége. Hanem csak a jelenlétének a megmu-

tatkozása. És oly félelmet, oly tiszteletet kívánt, hogy megint a térdünkre estünk. És amikor teljesen megnyugodott a jelenléte és ott maradt közöttünk, mindenki a földre borult. Még a fejünket sem tudtuk fenntartani a jelenlététől. És a kerubok belekezdtek egy énekbe: Szent, Szent, Szent az Úr, a mindenható Isten. Szent, Szent, Szent az Úr, a mindenható Isten. És énekelünk. Nem tudom, meddig imádtuk, de egy idő után visszaültünk a helyünkre, de még mindig olyan jó volt imádni Őt. Visszaemlékeztem azokra a napokra, amikor a templomban dicsőítettünk. De mindig azért az adott napért éltem és nem a nagy napért. Nem vettem észre azt, hogy lent a földön csak az örökkévalóságra próbáltunk. Bár újra kezdhethém, akkor teljesen máshogy dicsőíteném az Úr Jézust. Bárcsak tudtam volna arról, amit most mondok nektek. Miután abbahagytuk az imádatot, kifújtuk magunkat és letöröltük a könnyeinket. Jézus felállt a trónusáról, odament a kör közepére és így szólt:

– Most kezdődjék az ítélet. Szeretném, hogy tudjátok, miről szól. Hogyan foglak titeket elbírálni. Minden egyes személyt, aki itt van, most egyenként fogok megvizsgálni az egész gyülekezet előtt. A következő feltételek szerint: Először is az életed minőségét fogom figyelembe venni. A földön azt tanítottam, hogy ha ott halmozol kincseket, a moly megrágja azt és a tolvaj elviszi. Mindenképpen ott is hagyjátok, DE ha itt a mennyben halmozol fel kincseket, ahol sem a moly, sem a tolvaj nem tud benne kárt tenni, akkor ott lesz a kincsetek, ahol a szívetek van. Sokan közületek a mennybe gyűjtögettetek, és ezt nem hagyom jutalom nélkül.

– Másodszor az alapján foglak kiértékelni, hogy hogyan értékesítetted azokat az erőforrásokat, amiket tőlem kaptál. Szeretném, hogy nagyon alaposan megértsetek ezt. Nem a szomszédodhoz képest foglak kiértékelni. Ugyanis néhányan hatalmas mennyiségű erőforrást kaptatok, titeket az alapján foglak kiértékelni. Vannak olyanok is, akik csak csekélyebb lehetőséget kaptak, ők az alapján ítéletnek meg. Senki sem kapott egyenlő mennyiségű lehetőséget. Tehát mindenkit önmagához képest fogok megítélni.

– És harmadszor az indítékotokat fogom kiértékelni. Az Ige azt tanítja, hogy az ember a külsőségeket nézi, de mi a szívet nézzük. És meg fogjuk vizsgálni, hogy mi volt az indítékotok az adakozás és a szolgálat mögött, az idő mögött, amit belefektettetek az emberekbe. És amikor majd veletek együtt kiértékeljük mindezt, eldöntöm, hogy kaptok-e jutalmat.

– Milyen fajta jutalomra számíhattok? Először ott van az igazság koronája. Ezt a koronát az fogja kapni, aki igazán várta a visszajövetelem, és úgy tervezte az életét. Minthogy igaz, szent, tiszta és Istenfélő életet éltek, valamennyien közületek az élet koronáját kapjátok meg. A hegyen azt mondtam, hogy boldogok azok, akiket én miattam üldöznek, mert egy napon jutalmat kapnak. Ma fogjátok megkapni a jutalmatokat. Sokan közületek a dicsőség koronáját fogjátok megkapni, ez annak jár, aki a nyájamat legeltette. Kiértékelem, ho-

gyan szolgáltatok a gyülekezetemben. Nemcsak a teljes időben szolgálókat – őket sokkal szigorúbban fogom megítélni, mert sokkal több idejük volt minderre –, de titeket, a hétköznapok hőseit is. Ha szolgáltatok a hatalmamban és kegyelmemben, megkapjátok ezt a koronát. Néhányan a hit koronáját kapjátok meg. Azok, akik kitarítottak a megpróbáltatások közepette és bennem bíztak. Ti ezt a fejdíszot kapjátok. Néhányan megkapjátok az összest. De lesz, aki egyet sem kap. Lesz, akinek azt fogom mondani: hogy JÓL VAN, JÓ ÉS HŰ SZOLGÁM. BENNED ÖRÖMÖMET LELEM. Néme-lyeknek nem fogom ezt mondani. De mindannyiőtokat megdicsőítlek a mai nap. Ma kapjátok meg a megdicső-ült testeteket, amiben az örökkévalóságot fogjátok tölteni. És fényetek minden képzeletet felülmúl majd. Mindjárt meglátjátok, hogy is néz ez ki. Kezdődjön az ítélet. Egyenként foglak titeket szólítani. Készüljete fel hát.

Visszaült a trónjára. Kit fog szólítani először? Szinte a levegőben éreztük az izgalmat. Vajon én leszek az? Az angyal odaállt a kör közepére és háromszor ráütött a földre.

Timóleos Geránius. – Őt hívták előre és egy férfi jelent meg az emelvényen. És a trónus lábánál megállt felnézett a megmentőjére. Ahogy ment fel a lépcsőkön, most találkozott először szemtől szembe a Megváltójával. Volt egy magánbeszélgetésük, amit mi nem hallhatunk. Ötletem sincs, miről beszélhettek. De amíg beszéltek, valami furcsa dolog történt. Egyszerűen megjelent a fejünkben ennek a testvérnek az élete. Láttuk, miért fog jutalmat kapni. Megtudtuk, hogy Timóleos Lyonban, a mai Franciaország területén született a Római Birodalom uralmának idején, amikor a keresztényeket üldözték. Szegény ember volt, egyszerű kovács, de az ottani gyülekezetben volt előjáró és a szerény vagyona adta azoknak, akik nála is szegényebbek voltak. Üldözték és megkínózták a hite miatt. A kópádon hátradöntve ledörzsölték a testéről a bőrt. Majd az oroszlanok és a leopárdok elé vetették, azok pedig felfalták őt. És amint ott térdelt a vadállatok előtt, felemelte a kezét és hangosan azt kiáltotta, hogy: Jézus a tiéd vagyok! Jézus felállt a trónjáról, rátette a kezét Timóleos vállára, aki térdet hajtott, és ezt mondta:

– EZ AZ ÉN FIAM, Timóleos Geránius, akiben kedvem lelem. Jól van jó és hű szolgám. És akkor megdicsőült és teljesen elváltozott. És Jézust kivéve ő volt a legdicsőségesebb lény az egész arénában. Visszarepült a helyére és olyan fénye volt, mint az északi csillagnak a fekete űr közepén.

És mindannyian annyira vártuk azt, hogy a Megváltónk elé álljunk. És így néztem végig emberek millióinak az ítéletét. Emlékeztek, hogy az idő rugalmas a mennyekben. Megfigyeltem egy törvényszerűséget, hogy nem mindenkinek mondta azt, hogy jól van jó és hű szolgám, vagy azt hogy benned örömöm lelem. A megdicsőüléseknek fokozatai voltak. Néhányan sokkal fényesebbek voltak, mint mások. Olyan volt, mintha

vennénk egy gyémántot, egy gyönyörű szép ragyogó gyémántot. De ha mellé helyezünk egy nagyobb, ami precízebben van kivágva, mindkettő gyönyörű de vannak olyanok, akik sokkal szebbek, mint a többi. Voltak olyanok is, akik mennyei jelentőségű értékek szempontjából teljesen becsődöltek és nem kaptak jutalmat vagy szóbeli dicséretet. De mind megdicsőültek. És ahogy visszarepültek a székekbe megfigyeltem, hogy nem volt nyoma irigységnek, vagy versengésnek a szívemben. Szomorúságot éreztem feléjük, és talán abból jöhetett, hogy miután megtértek az Úr Jézushoz, bűn került az életükbe, és elszalasztották a lehetőségeket, hogy a mennybe tegyék a kincseket. És hogy tényleg mássá tegye a dolgokat, hanem mindent hátrahagytak. Az ítélet folytatódott, elképedtem Krisztus gyülekezetének változatosságán. Az angyal újra előállt: Pomponia.

Pomponia előállt. Ő az első századból származott Rómából. Egyike volt azoknak, akik először csatlakoztak a szenátusi osztályból az akkor még olcsó szektának nevezett keresztényekhez, időszámítás szerint kb. 50-ben. Már akkor megtért mielőtt Pál Rómába érkezett. Kiközösítették a hite miatt. Még a férje is elutasította, de később ő is, feleségének alázatos tanúbizonysága és kifogyhatatlan szeretete által keresztény lett. Ők ketten egy gyülekezetet alapítottak, ami két évszázadon keresztül megmaradt. Jézus a háta mögé állt, rátette kezét a vállára és koronát adott neki, és ezt mondta: Jól van, jó és hű szolgám. És azonnal megdicsőítette. Csak úgy ragyogott és visszarepült a helyére.

Az angyal megint dörömbölt: William Carey. Ha volt valódi hős a gyülekezet történelme során, ez volt William. Egy elszegényedett cipész Angliából a 17. századból. Nem volt egy pennyje sem, de hihetetlen szenvedélye volt az elveszettekért. Máltára majd Indiába ment és ott missziózott. Úgy vált ismertté, mint a modern misszió atyja. És mivel Angliában, egy halott gyülekezetben kimunkálta a missziói látást, emberek millióit érték el az evangéliummal az évszázadok során. Jézus egy eddig még nem tapasztalt dolgot tett. Megint rátette a kezét az ember vállára. És ezt mondta: – Ha van valaki itt William miatt, az álljon fel most!

Akkor becsuktam a szemem és nem mertem kinyitni. És éreztem a suhanást, ahogy vagy 100 millió szent felállt a helyéről. És ezek elkezdtek tapsolni és megköszönték neki. Hihetetlen volt. És ő összecsukszott Jézus előtt. De Jézus felegyenesítette. És így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám! Benned örömöm telik. És egy pillanat alatt megdicsőítette. És visszazállt a székére.

Jött az angyal: Angela Moser. Ebben a pillanatban megremegtek az angyalok a stadion felett. Izgalmat és elektromosságot éreztünk a levegőben. Tudtam, hogy ő valami más volt. Gondoltam Murieltől megkérdezem, mi folyik itt.

– HA TUDNÁD! – mondta Muriel.

– Miért, mit tett? Mit épített? Mit alapított?

– Semmit. – vágta rá Muriel – Semmit, amit a földön valamire tartanátok. Ő más volt. És ahogy végigfutott a fejemben az életrajza, láttam, hogy Angela egy fiatal nő, aki szándékosan nem ment férjhez, hogy gondozza a beteg anyukáját és a rokkant hűgát. Tanítónő volt a 20. század elején egy nyugati országban. Hűen szolgált a színpalak mögött a helyi gyülekezetben, csendben szolgálva az embereket, de az ok, amiért ilyen híres volt a mennyben az az imaélete volt. Muriel azt mondta, hogy az angyalok közt az a szóbeszéd járja, hogy amikor Angela neve elhangzott, ördögök tízezrei reszkettek félelmükben az imájának az ereje miatt. Imái miatt nagy ellensége volt a gonoszoknak, egész életében felemelte az embereket. Még egyszer felállította Jézus azokat, akik az üdvösségüket részben Angela imájának tudhatták be. Nem tudom, hányan álltak, de az Aréna nagyja megint felpattant. Jézus megszólalt: – Ó, Angela, annyira örülsz neked. Jól van, jó és hű szolgálom. És azonnal megdicsőült. És az ő dicsősége volt az eddigi legnagyobb.

Az angyal: Joseph Ray Robinson. Joseph a gazdasági világválság idején született az egyik déli államban, mindenütt kiközösítették a fekete bőrszíne miatt. Mégsem keseredett meg sose. Kőkeményen dolgozott, hogy eltartsa 8 gyermekét. Cipőt fényesített, limuzint vezetett, újságot hordott, irodaházakban dolgozott. Irodaházakban! Ő volt Joe, a biztonságiőr! Akkor esett le, hogy épp ma reggel futottam vele össze. Nem volt rá időm, mert siettem. Mindig örületbe kergetett a jókedvével. Megtudtam azt is, hogy Joe bőrszíne miatt nem járhatott iskolába, így megtöltötte a szívét az Igével. Majdnem az egész Újszövetséget szószerint fújta. Amikor látott valakit vagy találkozott valakivel, megosztott egy igeverset. Sok ezer ember felállt, mert az életük megválto-

zott Joe miatt. Micsoda hatást keltett. Csak az én iroda-épületemből 112 ember állt csak azért, mert ez az ember megosztotta velük Krisztust. És akkor elgondolkodtam vajon a mennyben én méltó leszek-e arra hogy Joe cipőjét fényesítsem?? Joe miután hallotta Jézus édes szavait megdicsőülve visszazállt a székébe. És csakúgy fénylett Krisztus kegyelmében.

A következő: Juanita Perez. Igen ő a takarítónőm. Juanita odarepült és olyan szeretettel nézett Megváltójának szemébe. Megtudtam azt, hogy Juanita férje ott hagyta őt 4 gyermekkel és ő példátlan szeretettel öntötte az életét azokba a gyermekekbe. Két munkahelye volt, hogy felkészítse őket Jézus megmentő ismeretére, és ezek a gyermekek még több embert hoztak magukkal Krisztus ítélőszéke elé. És akkor megütött a tudat, hogy ő az én gyermekeimért imádkozott és láttam az eredményeket az életükben. És fájt az, hogy ő többet imádkozott a gyerekeimért, mint én magam. Annyira meg voltam alázkodva, ma reggel még csak nem is köszöntem neki. És most akár ezer évig is megköszöném neki mindezt. Mennyit jelent egyetlen nap?!!

Jézus mondta: Jól van, jó és hű szolgálom, kedvem telik benned. Juanita megdicsőült és egy fényes sugárban repült vissza a helyére.

Ott ültem és tudtam, hogy hamarosan én következek. BÁRCSAK VISSZAMEHETNÉK ÉS ÚJRACSINÁLHATNÁM. BÁRCSAK TUDTAM VOLNA MINDERRŐL!!!

És szólt az angyal: Daniel James Matthewson.

*Folytatás a következő számban
Forrás: Internet*

GYEREKNYARALÁS

Tájékoztató a vasárnapi iskolások közös nyaralásáról

Időpont: augusztus 12-18. Helyszín: Örség, Örimagyarósd, Napfény ifjúsági tábor.

Részletes információ a helyről: www.napfeny.kx.hu

Tervezett indulás: 12-én, szerdán reggel vonattal Budapestről Körmendig (szombathelyi átszállással),

onnan busszal Örimagyarósdra. Az utazás várhatóan 5 és fél órát vesz majd igénybe. Hazautazás 18-án, kedden az esti órákban. A csomagokat külön jármű szállítja majd.

Szállás: 8 férőhelyes, emeletes ágyas szobákban.

Programok: reggeli, éneklés, bibliaköri foglalkozás, játék, ebéd, du. lovaglás, korongozás vagy strandolás a Vadása tónál, uzsonna, játék, éneklés, vacsora. A szabadidőben az udvaron lehetőség van focizásra, röplabdázásra, kosarazásra, ping-pongozásra, a kisebbeknek mászóka, hinta, csúszda áll rendelkezésre. A helyszínen kerékpárkölcsonzó is működik.

Részvételi díj: 3.000,-Ft/nap/fő. A családi kedvezményeket Kiss Pálné Katival lehet egyeztetni, illetve jelentkezni is nála lehet.

Kedves Gyerekek!

A júniusi rejtvények helyes megoldásait és a színezéseket a lépcsőházban található táblán láthatjátok. Sajnos most megint visszaesett a megfejtők száma, de sebjaj, ezt betudjuk az évvégi hajrának.

A helyes megfejtők a következők voltak: *Ádány Balázs és Zsófia, Gulyás Johanna, Kiss Anna, Máté és Zoltán, Uri Boglárka és Imre, Zsigovics Benjámín és Dorina.*

Új rejtvényekkel legközelebb szeptemberben találkozhattok. A nyár hátra lévő részében szereztetek sok új élményt, pihenjétek és gyűjtsétek az erőt a szeptemberi óvodai és iskolai tanévkezdéshez!

Á.J.

Örömmel tudatjuk, hogy 2009. július 26-án megszületett *Gulyás Emma, Gulyás Csaba és Ádány Tímea* testvéreink második leánygyermeké.

Isten áldását kívánjuk az egész család életére!

Boldog születésnapot!

Szeretettel köszöntjük a júliusi és az augusztusi születésnaposokat!

Egyed-Kiss András (júl. 20.), Zsigovics Dorina (júl. 21.), Pethő Dalma (júl. 23.), Ádány Máté (júl. 29.), Zsigovics Benjámín (aug. 25.)

TÖRTÉNET

Az elkopott Biblia

Jancsi nagyon élvezte azokat a napokat, amikor nagyapával együtt lehetett az ő „nyári kunyhójában”, jókora erdő fogta körül őket, amelyben nagy sétákat tettek. Egy ilyen alkalommal történt, hogy azt mondta nagyapá:

– Sötétedik. Jó lesz sietnünk!

– Nézd, ott elágazik az ösvény! Útjelzőt nem látok, de a bal oldalt benőtte a gaz, a jobb oldali viszont letaposott, arra sok ember jár, arra kellene mennünk!

Nagyapa beleegyezett, jónak találta az elgondolást, és valóban megtalálták a kunyhó kis külön ösvényét. Azon az estén, a tűz mellett nagyapa kérte a Bibliáját. Jancsi tudta, hogy a polcon van, és vitte volna, de most két Biblia akadt a kezébe. Az egyik az ismert, elég kopott, a másik azonban vadonatúj volt. A homályban is csillogott rajta az aranyozás. Azt vette le.

– Tessék, nagyapa – nyújtotta át –, ezt hoztam, ez tisztább, mert új...

– Rendben van, olvashatunk ebből is – egyezett bele nagyapa –, nem régen kaptam a születésnapomra, de nemigen olvastam. Jobban szeretem a másikat. Tudod milyen régi? Még a vasárnapi iskolában kaptam. Sok verset húztam alá, a lapszélek tele vannak megjegyzéssel... elhasználódott, azért is ajándékoztak meg egy újjal...

– És az az új nem éppen olyan jó? – kérdezte Jancsi.

– Dehogynem – mosolygott nagyapa –, de tudod mit: miért igazodom el jobban a régiben? Gondolj az ösvényre!

– Értem! – kiáltott fel Jancsi – A régiben te már kikapostad az utat magadnak!

– És mivel tapostam ki? Azzal, hogy sokat használtam. Mert aki rendszeresen olvassa a Szentírást, az tulajdonképpen ösvényt tapos benne magának...

– És az igaz, nagyapa, amit nemrégiben hallottam, hogy akinek a Bibliája a Zsoltárok könyvének kopott, az biztosan sokat szenvedett?

– Inkább úgy mondanám, hogy sok vizsgáztatást keresett a szenvedéseire.

– Igazad van, így jobban hangzik. És ezért én most megtanulom kívülről azt, amit ma olvasunk, hogy emlékezzem erre a mai délutánra!

Nagyapa pedig olvasta: „*Utaidat Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!*” (Zsolt 24,4)

(A zárba illő kulcs 1. Gyermektörténetek evangéliumi tanulságai)

SZÜLETÉSNAPOSOK

*Szeretettel
köszöntjük
júliusban
született
testvéreinket!*

*„Hadd lakozzam a te sátorodban mind-
örökké, hadd meneküljek a te szárnyaid
árnyéka alá!” (Zsolt 61,5)*

Bodáné Uri Ibolya (júl. 2.)
Polányi Károlyné (júl. 2.)
dr. Bocska Róbertné (júl. 3.)
Uri Melinda (júl. 8.)
Pethő László (júl. 10.)
Bartha Gábor (júl. 13.)
Csepei Géza (júl. 16.)
Bódi Lászlóné (júl. 22.)
Kiss Józsefné (júl. 23.)

Bódiné Mikes Judit (júl. 24.)
Balázs Tivadarné (júl. 26.)
Sonkoly Tamás (júl. 26.)
ifj. Ádány Béla (júl. 28.)
Novák Pálné (júl. 28.)
Ádány Béla (júl. 29.)
Mikes Benjámín (júl. 29.)
Kosztán Sándorné (júl. 31.)
Zákány Zoltán (júl. 31.)

Az élet nehézségei, viharai között sokszor kívánunk megpihenni, békességet, nyugalmat találni. Van egy hely, ahová mehetünk, ez a hely a mi mennyei Atyánk sátora, az Ő jobbja. Az Ő karja védelmet és oltalmat ad. Nála van a ti otthonotok. Ha szárnyai alá mentek, befedez, és az ellenség elől elrejt. Szükségekben Hozzá fordulhattok. Soha nem küld el, sőt Ő hív titeket megnyugodni. Soha ne felejtsetek el azt a megoldást, és ne legyen az utolsó kiátkérés, hanem a legjobb lehetőség számotokra!

*Szeretettel
köszöntjük
augusztusban
született
testvéreinket!*

Kiss Sándorné (aug. 2.)
Gyöngyösi János (aug. 4.)
dr. Barabás Noémi
(aug. 13.)
Bodóné Polányi Tünde
(aug. 13.)
Nagy Jánosné (aug. 13.)
Bodó Anilla (aug. 15.)
Nagné Kalán Éva
(aug. 23.)

*„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid
örömmre váltak nékem és szívemnek vígasságára.” (Jer
15,16)*

Ha az Ige eljut szívetekig, akkor megértitek, hogy Isten szól hozzátok. Az Ő szavainak megtartása által jártok egyenes úton. Nem a ti utatokat járjátok, hanem az Úr útját. Az Úr szava öröm számotokra, ezért keressétek az Ő gondolatait, amelyek mások, mint a tieitek, de segít ráhangolódni, hogy megértsétek az Ő útját és gondolatait.

Gondolataitokat járja át Isten szava, arról gondolkodjatok, és ne térjete el attól. Szíveteket töltsé be az Úr öröme, és ez legyen a ti erősségeitek!

Lukács Edit

Gyülekezeti alkalmak

- Vasárnap:
9,15 óra: imaóra,
10 óra: Istentisztelet
18 óra: Istentisztelet,
kivéve 3. vasárnap
- Csütörtök:
18,30 óra: Bibliaóra
- Péntek:
18 óra: Ifjúsági alkalom

Programajánló

Balaton NET '09
Nemzetközi Evangéliumi
Találkozó
Balatonszemes
2009. aug. 19-23.
www.balaton-net.eu

Rádióműsor:

Kossuth Rádió:
augusztus 14. péntek,
13,30 óra: Baptista félóra

Tv-műsor:

MTV1:
augusztus 16. vasárnap, 10,55 óra
Baptista Magazin
PAX TV:
augusztus 24. hétfő, 19 óra:
Békesség Hírmöke

Betegeink

Baranyai János
Kádárné Kőszegi Mariann
Ökrös Sándor
Szabó Sándor
Szabó Sándorné

özv. Takács Sándorné
(Kiskőrösi Szeretetház)

*„Bizzál az Úrban teljes szívből, és
ne a magad eszére támaszkodj!
Minden utadon gondoldj rá, és ő
egyengetni fogja ösvényeidet. Ne
tartsd bölcsnek önmagadat, féljed
az Urat és kerülj a rosszat!
Gyógyulás lesz az testednek és fel-
üdülés csontjaidnak.” (Péld 3,5-8)*

*Lapzártakor kaptuk a hírt, hogy
hosszú betegség után dr. Doktor
Sándorné, Ildikó testvérünket júli-
us 25-én, életének 81. évében
Urunk hazahívta.*

*Életéről megemlékezést a kö-
vetkező lapszámban olvashatnak a
testvérek.*

Szerkesztette: Ádány Judit és Kolozs Nagy János

Kiadja a Budai Baptista Gyülekezet, 1118 Budapest, Alsóhegy utca 38. www.budaibaptista.hu